

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/68/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010295
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3820010295.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v Žiline, trvale bytom C. D. XX, trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 30. októbra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. marca 2025, sp. zn. 2T/53/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j ú sa výroky napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 44 Tr. zák. sa u obžalovaného u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.4.2022, sp. zn. PE-2T/49/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 3To/35/2022 vo výmere 30 (tridsať) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu s probačným dohľadom a skúšobnou dobou vo výmere 4 (štyri) roky je možné považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. marca 2025, sp. zn. 2T/53/2020, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna A. B., nar. XX.XX.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P 349/2008 - 103, zo dňa 23.7.2008, právoplatným dňa 20.8.2008 bol zaviazaný platiť výživné na syna E. F. 738,- Sk, t. j. 24,50 euro, a to do 15.-teho dňa v mesiaci a rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 17P 38/2009 - 76, zo dňa 17.5.2010, ktorý nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2010 bol zaviazaný platiť výživné na syna E. F. mesačne 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, a to do konca mesiaca, t. j. 25,38 euro od 1.7.2010, 26 euro od 1.7.2011, 26,65 euro od 1.7.2012, 27,13 euro od 1.7.2013, 27,32 euro od 1.7.2017, 28,08 euro od 1.7.2018, 28,79 euro od 1.7.2019, plneniu tejto povinnosti sa na rôznych miestach v Českej republike a v Malinovej, okr. Prievidza, úmyselne vyhýbal od 2.12.2009 do 11.9.2019, kedy došlo k jeho zadržaniu v inej jeho trestnej veci tým, že bol živnostník, pričom aj keď nemal dostatočný príjem, živnosť nezrušil, prácu si nehľadal, a nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju povinnosť v reálne možnej miere splnil, nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, vyživovaciu povinnosť neplnil ani keď bol zamestnaný, pričom dvaja zamestnávateľa s ním rozviazali pracovný pomer pre absencie a jedno zamestnanie bolo skončené na jeho podnet, zaplatil

len výživné v apríli a júni 2016, spolu 80 euro a od júla 2021 do marca 2022 bolo poškodenej zaplatené z výkonu trestu odňatia slobody celkom 196,41 euro a na výživnom zostal E. F. dlhovať 2801,43 euro a čin spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T 58/07 - 172, zo dňa 19.7.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 7To 30/07 - 191, zo dňa 22.11.2007 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne, so zaradením na výkon, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu, ktorého bol prepustený dňa 26.8.2009 na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6 Pp 29/09 - 210 zo dňa 26.8.2009, právoplatným dňa 26.8.2009 a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 115/13 zo dňa 17.10.2013, právoplatným dňa 02.10.2015 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 115/13 - 202 zo dňa 14.6.2018 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 14.6.2018, súd rozhodol, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a že uvedený trest odňatia slobody vykoná.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. PE-2T/49/2020, zo dňa 20.4.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp.zn. 3To/35/22 zo dňa 11.10.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu po poukázaní na výrokovú časť uviedol nasledovné:

„Podľa môjho názoru je uloženie nepodmienečného trestu v mojom prípade neprimerane prísne. Podotýkam, že predmetná vyživovacia povinnosť voči môjmu synovi Viktorovi zanikla už v novembri 2020, teda skoro pred piatimi rokmi. Nie všetky prieťahy v tejto trestnej veci sú pričítateľné len mne. Bol som počas konania o tomto skutku vo výkone trestu, teda plne k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Ja som spáchanie trestného činu priznal a úprimne oľutoval už v prípravnom konaní. Podľa svojich možností som sa toto svoje zlyhanie snažil napraviť. Zastávam stanovisko, že účel trestu by bol naplnený aj uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, čo by bolo aj v súlade s § 33a ods. 3 Tr. zák. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/53/2020 zo dňa 31.3.2025 podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.“

Verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednanie a rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného, proti ktorému sa konalo ako proti ušlému, bolo za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 361 ods. 2 Tr. por. vykonané v neprítomnosti obžalovaného za prítomnosti obhajcu. Predvolanie bolo obžalovanému doručované na adresu, ktorú uviedol a ktorého neprevzatá zásielka sa vrátila súdu s označením neprevzatá v odbernej lehote a bolo tiež vhodným spôsobom uverejnené a to na úradnej tabuli súdu.

Na verejnom zasadnutí, predmetom ktorého bolo prejednanie a rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného, prokurátor považoval napadnutý rozsudok za správny a zákonný, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Obhajca navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výrokoch o uloženom treste a uložiť obžalovanému primeraný podmienený trest odňatia slobody.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.

por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o identifikáciu dôvodov odvolania obžalovaného z hľadiska zákonných podmienok pre zrušenie rozsudku, uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por., z písomných dôvodov odvolania obžalovaného smerujúceho výlučne čo do výrokov o treste podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že navrhuje zrušiť rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o uloženom treste výslovne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda z dôvodov neprimeranosti uloženého trestu.

Pokiaľ ide o odvolaním obžalovaného namietanú neprimeranú prísnosť nepodmienečného trestu testu odňatia slobody uloženého obžalovanému, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Podstata odôvodnenia odvolania obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že okresný súd pri ukladaní neprimerane prísneho trestu odňatia slobody nespojeného s jeho podmieneným odkladom výkonu nedostatočne prihliadol na skutočnosť, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči jeho synovi zanikla už v roku 2020. Tiež poukázal na dĺžku konania, k čomu uviedol, že nie všetky prieťahy možno pričítať len jemu, pričom dodal, že k spáchaniu skutku sa priznal a počas výkonu trestu bol k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní a súdu.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, sa senát odvolacieho súdu stotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania. Odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom je neprimerane prísny. Odvolací súd teda zistil zákonné podmienky pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Úvodom odvolací súd uvádza, že okresný súd dospel pri ukladaní trestu k správny záverom, že v zásade do úvahy pripadalo ukladenie súhrnného trestu obžalovanému podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Z obsahu pripojeného spisového materiálu oboznámeného okresným súdom na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.4.2022, sp. zn. PE-2T/49/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 3To 35/2022 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 07.11.2017 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom a bola mu uložená podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné a taktiež podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

V tomto konaní tak okresný súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal podľa výroku o vine, ktorý výrok nebol napadnutý odvolaním, dňa 11.9.2019, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uvedený vyššie.

Na druhej strane okresný súd sa nedostatočne zaoberal aj možnosťou aplikácie ustanovenia § 44 Tr. zák., ktoré ustanovenie upravuje upustenie od uloženia súhrnného trestu, ak súd pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo pri rozhodovaní o treste u obžalovaného potrebné prihliadnúť nielen na jeho priznanie sa k spáchaniu trestného činu, ale aj na celkovú dĺžku trestného konania. Z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. vyplýva, že súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okrem iného prihliadne aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Plynutím času sa totiž znižuje záujem spoločnosti na potrestaní obžalovaného a oslabuje sa potreba individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie (výchovné a odstrašujúce účinky trestu na ostatných členov spoločnosti). Plynutím času – dĺžkou trestného stíhania sa vytráca základný vzťah medzi protiprávnym konaním obžalovaného a samotným ukladaným trestom. Doba, ktorá uplynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením určitého trestu dosiahnutý. V stíhanej veci obžalovaného uplynulo od spáchania skutku už 6 rokov, čo je doba, na ktorú podľa názoru odvolacieho súdu bolo potrebné pri rozhodovaní o treste prihliadnúť.

Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že v trestnom stíhaní obžalovaného vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3To/35/2022 bol dňa 11.10.2023 obžalovanému právoplatne uložený podmienený trest odňatia slobody pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči dvom deťom a to napriek vedomosti o jeho predchádzajúcej trestnej minulosti, kedy bol už odsúdený aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. Pokiaľ potom v tomto konaní mal byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči „iba“ jednému dieťaťu a to pre skutok, ktorý bol dokončený už 4 roky pred uložením podmieneného trestu obžalovanému vo vyššie uvedenom konaní, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd dospel k nesprávnym záverom, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmieneným trestom odňatia slobody, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu vykazuje znaky neprimeranej prísnosti.

Odvolací súd za týchto okolností a s prihliadnutím na okresným súdom správne zistený a nespochybňovaný fakt, že vyživovacia povinnosť na syna Viktora obžalovanému zanikla už v roku 2020 dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného je dostatočným aj trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 20.4.2022, sp. zn. PE-2T/49/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 3To/35/2022 vo výmere 30 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu s probačným dohľadom a skúšobnou dobou vo výmere 4 roky.

Preto podľa názoru odvolacieho súdu boli u obžalovaného splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 44 Tr. zák. na upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Napokon odvolací súd dodáva, že v prípade, ak obžalovaný nebude v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu uloženého vyššie uvedeným odsudzujúcim rozsudku viesť riadny život, môže byť rozhodnuté o tom, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov by musel vykonať.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s dôvodnosťou podaného odvolania obžalovaného z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písmeno e) Tr. por.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd po zistení neprimeranej prísnosti okresným súdom uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému podľa § 321 ods. 1 písm. e), Tr. por. zrušil odvolaním napadnuté výroky rozsudku okresného súdu o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Keďže na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že nové rozhodnutie možno urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol okresným súdom v napadnutom rozsudku správne zistený, rozhodol odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozsudkom tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.